

Instytut Pamięci Narodowej - Warszawa

<https://warszawa.ipn.gov.pl/waw/aktualnosci/244519,Prezentacja-wystawy-IPN-Ukradzione-dziecinstwo-w-Muzeum-Partyzantow-Polskich-Osu.html>
27.06.2026, 18:07

[Następny](#)

[Powrót](#)

Prezentacja wystawy IPN „Ukradzione dzieciństwo” w Muzeum Partyzantów Polskich Osuchy '44 - Osuchy, 27 czerwca - 30 września 2026

27.06.2026

[II Wojna Światowa](#) [Ukradzione Dzieciństwo](#) [Wystawa IPN](#)

W Muzeum Partyzantów Polskich Osuchy '44 - Oddział Muzeum Ziemi Biłgorajskiej w Biłgoraju prezentowana jest wystawa Instytutu Pamięci Narodowej „Ukradzione dzieciństwo”. Jej otwarcie wpisuje się w obchody 82. rocznicy bitwy pod Osuchami, które odbywają się w dniach 27-28 czerwca 2026 r.

Ekspozycja będzie dostępna dla zwiedzających do 30 września 2026 r.

Serdecznie zapraszamy!

Wystawa, przygotowana przez Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Warszawie, w przejmujący sposób ukazuje życie dzieci od okresu międzywojennego do zakończenia II wojny światowej. Pokazuje, jak wyglądało ich życie, a także jak zmieniło się w czasie wojny. Okres dzieciństwa, który został brutalnie przerwany przez politykę terroru prowadzoną przez okupantów, pozostawił w ich życiu ogromną traumę. Ekspozycja odnosi się do losów dzieci z różnych mniejszości narodowych w tym: Żydów, Romów, Ukraińców, Białorusinów, Poleszuków, Karaimów, Ormian, Hucułów, a także do traumatycznych przeżyć związanych z gettem, obozem, przymusową pracą, deportacjami, egzekucjami itd.

Podzielona jest na siedem części, które obrazują dzieci w różnych rolach życiowych: I. Dzieci (życie w latach przedwojennych), II. Obrońcy, III. Oszukani?, IV. Ofiary, V. Obserwatorzy, VI. Okaleczeni, VII. Emigranci.

Dzieciństwo to zwykle najpiękniejszy okres w życiu człowieka, pełen nadziei, ufności, beztrudnej zabawy i miłości. Wówczas buduje się własną tożsamość, odkrywa piękno i różnorodność otaczającego świata, definiuje i ugruntowuje postawy moralne na całe życie, uczy się altruizmu.

Świat tych doznań obecny był w życiu młodego pokolenia - urodzonego i wychowanego po raz pierwszy od 123 lat w wolnej, niepodległej Polsce.

W 1939 r. wybuch wojny sprawił, że świat ten przestał istnieć - zastąpiły go groza, bezprzykładne okrucieństwo, codzienne świadectwo śmierci. Czy młody człowiek w tym obcym sobie świecie miał jeszcze jakiś wybór? Czy był tylko bezwolnym świadkiem wszechogarniającego mordy? Czy stać go było na demonstrację postaw heroicznych - ocalenie resztek humanizmu i własnego dzieciństwa?

O wyborach między byciem ofiarą, biernym obserwatorem a obrońcą opowiada prezentowana wystawa.

Historia „ukradzonego” polskim dzieciom dzieciństwa nie kończy się w 1945 r. - ocalałe z pożogi wojennej okaleczone fizycznie i psychicznie zarażały one swoimi przepełnionymi grozą wspomnieniami kolejne pokolenia Polaków, przenosząc wojenną traumę do czasów współczesnych. Czy my sami nie przekazujemy nieświadomie tej traumy - to niestety wciąż aktualne pytanie do każdego z nas.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Warszawa

Wystawa